

บทวิจารณ์หนังสือ: ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป

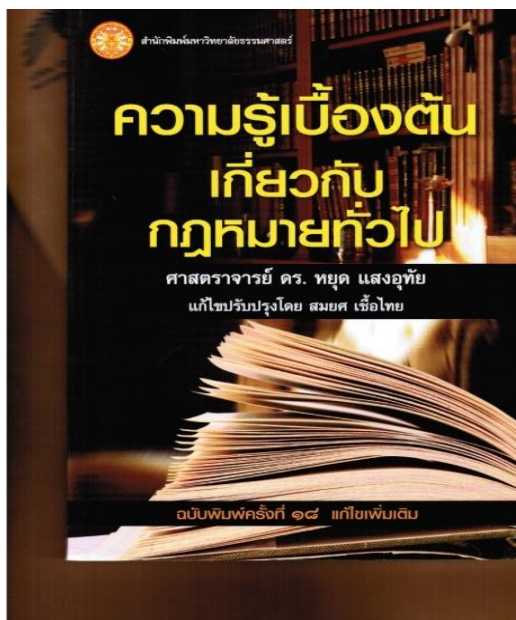
โดย หยุต แสงอุทัย

Book Review: An Introduction to Jurisprudence

by Yoot Saenguthai

ปณมาสน์ อร่ามเรือง*

Pannamas Aramrueang

* นักศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สังคมศาสตร์ คือ วิชาที่ว่าด้วยการใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เพื่อศึกษาสังคมและความสัมพันธ์ของมนุษย์ในสังคม ซึ่งครอบคลุมสาขาวิชาที่หลากหลาย อาทิ เช่น มานุษยวิทยา สังคมวิทยา จิตวิทยา รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ เป็นต้น สังคมศาสตร์จึงเปรียบเสมือนป่าทั้งป่า และแต่ละสาขาวิชาเปรียบเสมือนต้นไม้หนึ่งต้น

การอยู่ร่วมกันของมนุษย์เป็นสังคมนับตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันนั้น ย่อมต้องมีการแบ่งงานกันทำ เนื่องจากมนุษย์แต่ละคนมีพื้นฐานความถนัดที่แตกต่างกันไป เมื่อการปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุโรปตะวันตกเริ่มต้นขึ้นในศตวรรษที่ 18 ก็ยังขับเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดการการดังกล่าว เพื่อตอบสนองรองรับต่อระบบการผลิตแบบจำนวนมากที่มุ่งเน้นผลกำไร หรือที่เรียกว่า พุนนิยัม อันเป็นระบบทางเศรษฐกิจที่ขยายขอบเขตออกไปอย่างกว้างขวางจนกระทั่งครอบคลุมเกือบทุกรัฐของโลกในปัจจุบัน

ความเป็นมืออาชีพได้เกิดขึ้นตามมาภายหลังการตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นผู้เชี่ยวชาญในสังคมทุนนิยมที่เปิดให้มีการแข่งขันในทางเศรษฐกิจ เพื่อการแสวงหาผลประโยชน์และผลกำไรจากการเป็นบุคคลซึ่งสามารถต่อรองแลกเปลี่ยนโดยใช้ความรู้ความสามารถที่ได้เรียนรู้และฝึกฝนมา ในทางสังคมศาสตร์ก็เช่นเดียวกัน สาขาวิชาต่างๆได้ถูกศึกษาและพัฒนาจนเกิดองค์ความรู้ที่ชัดเจนมากขึ้นเรื่อยๆเพื่อผลิตนักวิชาการและนักวิชาชีพผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

นิติศาสตร์ก็เป็นหนึ่งในสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ที่มีความเป็นวิชาการและวิชาชีพ นักเรียนกฎหมายย่อมต้องอาศัยการศึกษาทฤษฎีทางวิชาการ หลักเกณฑ์ทางกฎหมาย และวิธีปฏิบัติเฉพาะด้านในทางกฎหมายเพื่อการประกอบวิชาชีพ

การศึกษาทฤษฎีทางวิชาการ และหลักเกณฑ์ทางกฎหมายนั้น หากจะมุ่งให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและสามารถต่อยอดความรู้ไปได้เรื่อยๆ ก็ย่อมจะต้องอาศัยพื้นฐานความเข้าใจที่ดีมาเป็นภูมิความรู้ เพราะพื้นฐานความรู้ในเรื่องๆหนึ่งเปรียบเสมือนโครงสร้างของบ้าน ที่เมื่อมีความแข็งแรงแล้วบ้านนั้นก็ย่อมมีความมั่นคง

ในบรรดาอาจารย์ทางด้านกฎหมาย ศ.ดร.หยุด แสงอุทัย คงจะเป็นชื่อที่คุ้นหูของบรรดานักศึกษากฎหมาย ท่านที่มีบทบาทสำคัญในการร่าง ตรวจสอบชำระและปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่นๆ ของไทยเป็นจำนวนมาก จึงได้รับการยอมรับอย่างมากในทางวิชาการ ให้เป็นผู้บรรยายวิชากฎหมายของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และสถาบันการศึกษาอื่นๆ ในสาขาวิชาต่างๆ แทบทุกแขนง ที่มีชื่อเสียงมาก คือ กฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายอาญา อาจกล่าวได้ว่าท่านเป็นหนึ่งในผู้วางรากฐานการศึกษากฎหมายโดยใช้วิธีการจำแนกแยกแยะหลักเกณฑ์องค์ประกอบ และมีคำอธิบายที่ชัดเจน

“ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป” เป็นหนึ่งตำราที่ว่าด้วยพื้นฐานความรู้ในทางกฎหมายจัดพิมพ์ครั้งแรกในปี พ.ศ.2511 เพื่อใช้ในการสอนวิชาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทั่วไปในคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แบ่งบทสารบัญตามที่ได้ปรากฏได้ดังนี้

ภาค 1 ข้อความเบื้องต้น ว่าด้วยเรื่อง คำสอนว่าด้วยวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป การเปรียบเทียบระบบ Civil Law และระบบ Common Law การแบ่งประเภทวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย และลักษณะของความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย

ภาค 2 ระบบกฎหมาย ว่าด้วยเรื่อง กฎหมายทั่วไป และนิติวิธี

ภาค 3 สิทธิ ว่าด้วยเรื่อง ความหมายของสิทธิ สิทธิตามกฎหมายเอกชน สิทธิตามกฎหมายมหาชน เจ้าของสิทธิ วัตถุแห่งสิทธิ การเกิดขึ้นของสิทธิและการได้มาซึ่งสิทธิ และการเปลี่ยนแปลงสิทธิ

ภาค 4 การศึกษากฎหมาย

เนื้อหาในเล่มประกอบด้วยคำอธิบายที่ชัดเจนมีที่มาที่ไปในแต่ละประเด็นที่พูดถึง โดยแยกหลักเกณฑ์ องค์ประกอบตามแต่ละหัวข้อ ในส่วนท้ายของแต่ละบทจะมีข้อคำถามเพื่อทบทวนการทำความเข้าใจในเนื้อหา อีกทั้งสรุปย่อหลักเกณฑ์เป็น

แผนผังเพื่อให้่ายต่อการทบทวน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะสำคัญของตำราที่ ศ.ดร. หยุด แสงอุทัย เป็นผู้เขียน เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของท่านที่ปรากฏในส่วนท้าย ของคำนำในการพิมพ์ครั้งที่ 1 ว่า

“วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไปนี้ไม่ใช่เหมาะกับนักศึกษาที่แรก ศึกษากฎหมายเท่านั้น แม้ผู้ที่ได้ศึกษาวิชากฎหมายไปแล้ว วิชานี้ก็ช่วยเหลือในการที่ จะได้ใช้กฎหมายเป็นอันมาก ฉะนั้นแม้นักศึกษาที่สอบไล่ได้วิชานี้แล้ว ก็ไม่ควรทิ้งคำ บรรยายเสีย แต่ควรจะนำมาอ่านอยู่เสมอในเวลาว่างจะได้รับประโยชน์อีกไม่น้อย”

กฎหมายนั้นย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา เพื่อปรับเปลี่ยนให้ เหมาะสมกับสภาพสังคมในแต่ละยุคสมัย บทบัญญัติทางกฎหมายจึงอาจถูกแก้ไขหรือ ยกเลิกได้ หากแต่หลักเกณฑ์ทั่วไปของกฎหมายนั้นไม่อาจถูกแก้ไขหรือยกเลิกเสีย เนื่องด้วยหลักเกณฑ์ทั่วไปนั้นเกิดขึ้นโดยพื้นฐานวิธีคิดทางปรัชญาในการที่จะแสวงหา ความรู้ ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของความรู้ทางด้านกฎหมาย หรืออาจจะเปรียบได้ว่าหาก สังคมศาสตร์คือป่าทั้งป่าและนิติศาสตร์คือต้นไม้หนึ่งต้นในป่านั้น หลักเกณฑ์ทั่วไปก็ หมายถึงการมองดูต้นไม้ทั้งต้นนั้นเพื่อทำความเข้าใจลักษณะทั่วไปเสียก่อนที่จะศึกษา จำแนกแยกแยะไปตามแต่ละส่วน ซึ่งแน่นอนว่ายิ่งเรามองดูต้นไม้ต้นนั้นในระหว่าง ศึกษาเท่าใดก็จะยิ่งเข้าใจในลักษณะองค์รวมมากขึ้นเท่านั้น การศึกษากฎหมายก็ เฉกเช่นเดียวกัน

คำแนะนำการเตรียมต้นฉบับ

วารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภาพสสินธุ์ เป็นวารสารที่พิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย (Research articles) และบทความวิชาการ (Review articles) ในสาขาวิชารัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาขาอื่นๆ มีกำหนดออกปีละ 2 ฉบับ คือ มกราคม-มิถุนายน และ กรกฎาคม-ธันวาคม ผู้นิพนธ์ทุกท่านสามารถส่งบทความมาลงตีพิมพ์ได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิก หรือสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏภาพสสินธุ์

ผลงานที่จะได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารต้องไม่เคยถูกนำไปพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน พร้อมทั้งได้รับการพิจารณาจากผู้ประเมินอิสระ (Peer review) จากภายนอกมหาวิทยาลัยในสาขาวิชานั้นๆ และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ บทความอาจถูกดัดแปลง แก้ไขคำ สำนวน และรูปแบบการนำเสนอตามที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ผู้นิพนธ์สามารถค้นรายละเอียดต่างๆ ของการเตรียมต้นฉบับได้จากเว็บไซต์ <http://psl.ksu.ac.th>

วิธีการเตรียมต้นฉบับ

1. ต้นฉบับพิมพ์เป็นภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษก็ได้ องค์ประกอบต่างๆ ของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการให้จัดทำตามคำแนะนำการเตรียมต้นฉบับนี้ การใช้ภาษาไทยให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์ และข้อบัญญัติตามหลักของราชบัณฑิตยสถาน ควรหลีกเลี่ยงการเขียนภาษาอังกฤษปนภาษาไทยโดยไม่จำเป็น กรณีจำเป็นต้องเขียนคำศัพท์ภาษาไทยตามด้วยในวงเล็บภาษาอังกฤษ การปรากฏอยู่หลายทีในบทความของศัพท์คำเดียวกันที่เป็นภาษาไทยตามด้วยภาษาอังกฤษให้ใช้คำศัพท์ภาษาไทยตามด้วยภาษาอังกฤษเฉพาะครั้งแรก ครั้งต่อไปใช้เฉพาะคำศัพท์ภาษาไทยเท่านั้น บทนิพนธ์ส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาก่อน

2. การพิมพ์ ให้จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word โดยจัดหน้ากระดาษ ขนาด A5 (14.8 x 21 เซนติเมตร) ตั้งค่าน้ำกระดาษสำหรับการพิมพ์ห่างจาก ขอบกระดาษทุกด้าน ด้านละ 2 เซนติเมตร) ใส่เลขหน้ากำกับทุกหน้า

3. รูปแบบตัวอักษร ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้แบบ TH Sarabun New ขนาดตัวอักษรทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้ขนาดตัวอักษรอย่างเดียวกัน ดังนี้ ชื่อ เรื่อง ขนาด 18 pt. ชื่อผู้พิมพ์ ขนาด 14 pt. ตัวปกติ หัวข้อหลักใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. หัวข้อรองใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. หัวข้อ เนื้อความทุกส่วนใช้ ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวปกติ เียงอรธหน้าแรกที่เป็นชื่อตำแหน่งของผู้พิมพ์ และ ที่อยู่ใช้ตัวอักษรขนาด 12 pt. ตัวปกติ

4. จำนวนหน้า ความยาวของบทความไม่ควรเกิน 20 หน้า รวมตามร่าง รูปภาพ และเอกสารอ้างอิง

5. ตาราง รูปภาพ ภาพลายเส้น แผนภูมิ และกราฟ (Tables, Picture, Figure, Diagram and Graph) ให้แทรกไว้ในเนื้อเรื่อง อาจจัดทำเป็นขวาคำหรือสื่ใดก็ได้โดย ให้ผู้พิมพ์คัดเลือกเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น เรียงลำดับให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ชื่อ ตารางให้อยู่ด้านบนของตารางส่วนชื่อรูปภาพ แผนภูมิ และกราฟให้อยู่ด้านล่างพร้อม ทั้งคำอธิบายสั้นๆ ที่สื่อความหมายได้สาระครบถ้วน

6. การส่งต้นฉบับ ให้ผู้พิมพ์นำส่งต้นฉบับที่พิมพ์หน้าเดียว 1 ชุด และบันทึกลงใน CD 1 ชุด พร้อมระบุชื่อบทความและชื่อผู้พิมพ์ไว้บนแผ่น CD ด้วย อาจนำส่ง ด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ ที่กองบรรณาธิการวารสารคณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภาพสสินธุ์ สำนักงานคณบดี คณะรัฐศาสตร์และ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภาพสสินธุ์ ตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัด ภาพสสินธุ์ 46230 โทรศัพท์ 043602033-43 ต่อ 575 โทรสาร 043602056

ประเภทของต้นฉบับ

1. บทความวิจัย (Research articles) เป็นการนำเสนอผลการวิจัยอาจเป็น Concept paper หรือผลงานวิจัยที่สำเร็จสมบูรณ์แล้ว ซึ่งผู้เขียนได้ดำเนินการด้วยตนเอง

1.1 ส่วนประกอบตอนต้น

1.1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ควรสั้น กระชับรัดกุมแสดงเป้าหมายหลักของการวิจัย ความยาวไม่ควรเกิน 100 ตัวอักษร ให้เขียนชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยก่อนได้ลงมาเป็นภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name) ให้พิมพ์ด้วยตัวเอนไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทยให้ใส่ชื่อวิทยาศาสตร์ด้วย

1.1.2 ชื่อผู้พิมพ์ (Authors and Coauthors) ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุล ถ้ามีผู้วิจัยหลายคนให้ใช้หมายเลขกำกับตามลำดับและลงเครื่องหมายดอกจัน (*) พร้อมระบุสังกัด พร้อม e-mail address (กรณีเป็นนิสิต/นักศึกษาให้ระบุหลักสูตร สาขาวิชา และสถาบันการศึกษา)

1.1.3 บทคัดย่อทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ (Abstract) ความยาวไม่เกินอย่างละ 200 คำ เป็นการย่อเนื้อความงานวิจัยทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็ม ควรเขียนแบบสั้น และตรงประเด็น ระบุเฉพาะสาระสำคัญเท่านั้น (เขียนแบบ Indicative abstract) ไม่ควรเขียนตามรูปแบบที่เขียนในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์หรือวิทยานิพนธ์ (เขียนแบบ Informative abstract) โดยให้ลำดับบทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

1.1.4 คำสำคัญ (Key Word) ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเป็นตัวแทนบอกวิธีการวิจัย ประเด็นที่วิจัย ผลการวิจัย สาขาที่ทำวิจัย การใช้

ประโยชน์ หรือสถานที่ที่ทําวิจัย คำสำคัญนี้ให้เขียนทั้งคำสำคัญภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ โดยให้ระบุไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษา

1.2 เนื้อหาในบทความวิจัย

1.2.1 บทนำ (Introduction) อธิบายถึงภูมิหลังความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเหตุผลของการทําวิจัย

1.2.2 วัตถุประสงค์การวิจัย (Objectives) เป็นความเรียงเฉพาะประเด็นสำคัญของวัตถุประสงค์การวิจัยที่ครอบคลุมแนวทางการทําวิจัยทั้งหมด

1.2.3 สมมติฐานการวิจัย (Hypothesis) (ถ้ามี) เป็นความเรียงสมมติฐานเชิงพรรณนาหรือระบุความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

1.2.4 ขอบเขตการวิจัย (Scope) กำหนดกรอบความคิดการวิจัย (Conceptual framework) เป็นกรอบที่เป็นแนวทางการทําวิจัยด้านเนื้อหาสาระ ตัวแปร และความสัมพันธ์ของตัวแปร พื้นที่และระยะเวลาการวิจัย

1.2.5 วิธีดำเนินการวิจัย (Research methodology) ระบุแบบแผนการวิจัย เช่น การสำรวจ ศึกษาเอกสาร ทดลอง และอื่นๆ (Survey, documentary, experiment and etc.) และวิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.6 ประชากร (Population) คุณลักษณะและจำนวนให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

1.2.7 ตัวอย่าง (Sample) หลักเกณฑ์การกำหนดจำนวนตัวอย่างการสุ่มตัวอย่าง

1.2.8 เครื่องมือการวิจัย (Research instrument) ชนิดของเครื่องมือ วิธีการสร้าง การทดลองใช้ (Tryout) และการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย

1.2.9 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collection) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และระยะเวลาการรวบรวมข้อมูล

1.2.10 การวิเคราะห์ข้อมูล (Data analysis) (ถ้ามี) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.11 ผลการวิจัย (Results) รายงานผลการวิจัยเฉพาะใน ความสำคัญ ชัดเจน และตรงประเด็น จากผลการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ในการวิจัย โดยยึดแนวทางตามวัตถุประสงค์การวิจัย ควรอธิบายผลการวิจัยด้วยคำบรรยายเป็น หลัก ถ้ามีตัวแปรที่ศึกษาหรือตัวเลขมากให้นำเสนอเป็นรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ และ กราฟ แทรกในเนื้อหา พร้อมอธิบายผลการวิจัยให้ได้สาระครบถ้วนอย่างสั้นๆ

1.2.12 การอภิปรายผลการวิจัย (Discussion) เป็นการแสดงความเห็นว่าผลการวิจัยสอดคล้องหรือแตกต่างจากวัตถุประสงค์ สมมติฐานการวิจัย ที่ตั้งไว้ หรือผลงานวิจัยที่ผู้รายงานไว้ก่อนอย่างไร เป็นเพราะเหตุผลใด มีหลักฐานทาง ทฤษฎีหรือผลงานวิจัยอะไรสนับสนุน

1.2.13 สรุปผลการวิจัย (Conclusion) เป็นการสรุปเฉพาะ ประเด็นสำคัญที่เกิดจากการทำวิจัย

1.2.14 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ (Suggestion) นำเสนอผลการวิจัยที่เด่นชัดสมควรนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร และแนวทางการทำ วิจัยต่อไป

1.2.15 กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements) ให้ระบุสั้นๆ ว่างานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนหรือได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรและบุคคลใด

1.2.16 เอกสารอ้างอิง (References) ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้ นิพนธ์ได้นำมาอ้างอิงในบทความวิจัยอย่างครบถ้วน โดยใช้ระบบการอ้างอิง APA Citation Style ดูรายละเอียดและตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อหาและการอ้างอิงท้าย เล่มตามข้อ 3 และข้อ 4 และดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://psl.ksu.ac.th>

2. บทความทางวิชาการ (Review articles) เป็นบทความที่ผู้เขียนได้เรียบเรียง โดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานแปล และผลงานจากประสบการณ์ของผู้เขียนหรือ

ถ่ายทอดจากผู้อื่น มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ องค์ความรู้การเสนอความคิดเห็นที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทางวิชาการของสาขาต่างๆ

2.1 ส่วนประกอบตอนต้น

2.1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้เป็นภาษาไทยก่อนได้ลงมาเป็นภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name) ให้พิมพ์ด้วยตัวเอนไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทยให้ใส่ชื่อวิทยาศาสตร์ด้วย

2.1.2 ชื่อผู้เขียน (Authors and Coauthors) ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุล ถ้ามีผู้วิจัยหลายคนให้ใช้หมายเลขกำกับตามลำดับและลงเครื่องหมายดอกจัน (*) พร้อมระบุสังกัด พร้อม e-mail address (กรณีเป็นนิสิต/นักศึกษาให้ระบุหลักสูตร สาขาวิชาและสถาบันการศึกษา)

2.1.3 สารสังเขป (Summary) เป็นการย่อเนื้อความของบทความทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็ม ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยเขียนไม่เกินอย่างละ 200 คำ ให้ลำดับสารสังเขปภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยสารสังเขปภาษาอังกฤษ

2.1.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเป็นตัวแทนบอกวิธีการ สิ่งที่ศึกษาผลการศึกษา สาขา การใช้ประโยชน์ และสถานที่สำคัญ ให้เขียนทั้งคำสำคัญภาษาไทย และภาษาอังกฤษแต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ

2.2 เนื้อหา (Main texts) ในบทความทางวิชาการมีองค์ประกอบดังนี้

2.2.1 บทนำ (Introduction) กล่าวถึง ความน่าสนใจของเรื่องที่น่าสนใจ ก่อนเข้าสู่เนื้อหา

2.2.2 เนื้อความ (Content) ควรนำเสนอพัฒนาการของเรื่องได้อย่างน่าสนใจและเนื้อเรื่องมีเนื้อหาใหม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

2.2.3 สรุป (Conclusion) เป็นการย่อเฉพาะข้อมูลจากเนื้อความให้สั้น ได้เนื้อหาสาระของเนื้อความครบถ้วน

2.3 เอกสารอ้างอิง (References) ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้นิพนธ์ได้นำมาอ้างอิงในบทความวิชาการอย่างครบถ้วน โดยใช้ระบบการอ้างอิง APA Citation Style คุรยละเอียด และตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อความและการอ้างอิงท้ายเล่มตามข้อ 3 และข้อ 4 และคุรยละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://psl.ksu.ac.th>

การอ้างอิง

1. การอ้างอิงในเนื้อความ การอ้างอิงในเนื้อความเป็นการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเนื้อความ ให้ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี (Author date in text citation) โดยระบุชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ และหน้าอ้างอิงเอกสารไว้ข้างหน้าหรือข้างหลังข้อความที่ต้องการอ้างอิง เพื่อบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้น ดังนี้

1.1 การอ้างอิงชื่อบุคคล คนไทยให้ลงชื่อตัวและนามสกุล ส่วนชาวต่างประเทศให้ลงเฉพาะชื่อสกุล

ตัวอย่างการอ้างอิง

ผู้แต่ง 1 คน (ศิวิช ศรีโกคางกุล, 2552: 10)

ผู้แต่ง 2 คน (ยศ สันตสมบัติ และ ชัยวัฒน์ สถาอานันท์, 2545: 66)

ผู้แต่ง 3-5 คนให้ใส่ชื่อทุกคน (สุจริต เพียรชอบ, สายใจ อินทรมพรรย และ สายใจ สุวรรณธาดา, 2548: 5)

ผู้แต่งมากกว่า 6 คน (สุวกิจ ศรีปัดถา และคณะ, 2550: 145)

1.2 ชื่อนิติบุคคล หน่วยงาน องค์กร ที่ทำเอกสารให้ระบุชื่อหน่วยงานตามที่ปรากฏ

ตัวอย่างการอ้างอิง (สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย, 2549)

2. เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงส่วนท้ายเล่ม โดยรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้นิพนธ์ได้ใช้อ้างอิงในเนื้อความ พร้อมจัดเรียงรายการ

เอกสารตามลำดับอักษรของผู้แต่ง และให้ใช้การอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association Citation Style) ดังนี้

หนังสือ (Book)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. **ชื่อหนังสือ**. ครั้งที่พิมพ์. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.
ตัวอย่าง มัทนา หาญวิทย์ และ อุษา ทิศยากร. 2535. **เอตส์การดูแลรักษา**.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ดีไซน์.

บทความจากหนังสือที่มีผู้เขียนเฉพาะบท (Book Article or Chapter)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ/บท/ตอน.” ใน ชื่อ
บรรณาธิการ (บรรณาธิการ). **ชื่อหนังสือ**. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์, หน้า.
ตัวอย่าง ปรมะศวร์ ชัยประสิทธิ์กุล. 2534. “โพลิโอไวรัส ไวรัสก่อโรคประสาท.”
ใน พิไลพันธ์ พุฒวนะ (บรรณาธิการ). **ไวรัสวิทยาฉบับพื้นฐาน**.
กรุงเทพฯ: แม็ค, หน้า 117-121.

บทความจากวารสารหรือนิตยสาร (Journal or Magazine Article)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ.” **ชื่อวารสาร** ปีที่ (ฉบับ
ที่): หน้า.
ตัวอย่าง สุวกิจ ศรีปัดดา. 2555. “ภาวะผู้นำกับการตัดสินใจ.” **วารสารคณะ
รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์** 1 (1): 1-15.

บทความจากหนังสือพิมพ์ (Newspaper Article)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ.” **ชื่อหนังสือพิมพ์**, หน้า
ซึ่งปรากฏบทความ.
ตัวอย่าง ผาสุก อินทรารุช. 2544. “สังคมชนชั้นสมัยก่อนประวัติศาสตร์ใน
ประเทศจีน.” **กรุงเทพธุรกิจ**, หน้า 6-7.

บทความจากฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ต (Article from an Internet Database)

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

ปีที่ 1 เล่มที่ 1 (ม.ค.-มิ.ย. 2555)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่เผยแพร่. “ชื่อบทความ.” ชื่อวารสาร ปีที่ (ฉบับที่). วันที่ทำการ สืบค้น จากแหล่งข้อมูล/สารนิเทศ.

ตัวอย่าง Mershon, D. 1998. “Star Trek on the Brain: Alien Minds, Human Minds.” **American Scientist** 86 (585). Retrieved July 29, 1999 from Expanded Academic ASAP database.

บทความจากสารานุกรม (Encyclopedia Article)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ.” ใน ชื่อสารานุกรม. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์, หน้า.

ตัวอย่าง เจริญ อินทรเกษม. (2515). “ฐานันดร.” ใน สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, หน้า 6912-6930.